

Д. Федорченко

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ БАЛЬНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

D. Fedorchenko

TEACHING FEATURES OF BALLROOM CHOREOGRAPHY IN THE SYSTEM OF HIGHER EDUCATION OF UKRAINE

Українська бальна хореографія сформована у 40-х рр. ХХ ст. і мала на меті естетичне виховання молодого та дорослого покоління. Але соціальні й економічні зміни, які відбувалися в нашій державі, не сприяли повноцінному використанню естетичного потенціалу бальної хореографії в процесі виховання здобувачів освіти. На думку вчених, сучасна бальна хореографія є універсальною складовою естетичного виховання, оскільки вона в змозі відобразити всю сутність особистості, її думки, почуття, смак, а також втілює, зберігає та транслює цінності не тільки особистісні, а й народні.

У сучасній системі вищої освіти України активно відбувається оновлення програм і методів підготовки бальних хореографів з орієнтацією на європейський освітній простір. При формуванні індивідуальної освітньої траєкторії більшості ЗВО нашої держави керується компетентнісним підходом та важливе значення надається практичній підготовці. Саме тому на сьогоднішній день актуальним є впровадження і застосування інноваційних методів з практичною складовою при навчанні бальних хореографів у ЗВО України.

Інновація — це ефективне нововведення, результат творчого процесу, введення нових методів, форм, підходів, елементів та методичних принципів в освітню діяльність.

При викладанні бальної хореографії у ЗВО України сучасні викладачі застосовують наступні сучасні інноваційні форми роботи зі студентами: ділові ігри, тренінги, майстер-класи, проблемні заняття, дискусії, лекції-концерти, усні журнали, ігри-подорожі, ігри-казки та ін.

Розглянемо детальніше ці інноваційні методи.

Ділова гра — сучасна форма організації навчального процесу. Під час її застосування створюється ділова обстановка та відбувається розподіл ролей.

Тренінг — це форма інтерактивного навчання, метою якого є розвиток компетентності міжособистісної і професійної поведінки в спілкуванні. Тренінги бувають практичні й психологічні. Практичні тренінги направлені на розвиток почуття ритму, подолання фізичної недосконалості. У такому тренінгу використовуються різноманітні комплексні рухи, а саме гімнастичні вправи, партерний тренаж — для корекції і розвитку граціозності рухів, частин тіла, розвитку окремих груп м'язів. Психологічний тренінг спрямований на подолання психологічного дискомфорту, вміння спілкуватися з партнером, концентрувати увагу та розслабитись, усвідомлювати власну поведінку в запропонованих обставинах.

Майстер-клас — це форма заняття, для проведення якого запрошується викладач-практик або хореограф.

Проблемне заняття — заняття, в ході якого викладач з бальної хореографії створює і формулює проблему, спрямовуючи пошукову діяльність студентів на її вирішення.

Дискусія — розгляд і обговорення спірних питань у галузі бальної хореографії.

Лекція-концерт — підготовка концертів з бальної хореографії з невеликими повідомленнями ведучих про форми і види танців, які представлені на цьому концерті.

Усний журнал — це звітний концерт творчих хореографічних колективів, коли між номерами з допомогою інформаційно-комп'ютерних технологій оголошується інформація про певний колектив.

Гра-подорож — застосовується для вивчення танцювальної культури країни.

Гра-казка — інсценування будь-якої казки з використанням бальної хореографії.

До основних методів, які викладачі використовують під час викладання бальної хореографії, відносяться:

1. Показ — полягає у тому, що вивчаючи новий рух чи позу педагог супроводжує його точним показом, після чого проводиться детальний розбір.
2. Зразок — це правильне, емоційне, виразне і красиве виконання завдання педагогом. Проводиться з допомогою методу «Цілісної вправи».
3. Словесний метод — це словесне пояснення або вказівки, за допомогою яких проводиться показ і зразок виконання вправ.
4. Музичний супровід — музика допомагає сформувати у студента бажання, образи, збагачує його емоційну сферу.

Отже, бальна хореографія дуже швидко розвивається як вид мистецтва не тільки в Україні, а й у світі. Але на сьогоднішній день є певні протиріччя між зростаючою потребою в кваліфікованих кадрах з бальної хореографії та кадровим забезпеченням цієї культурної сфери спеціалістами з вищою освітою. Та підготовка фахівців з бальної хореографії, яка існує в системі вищої освіти України, опирається на специфіку закладу. Дотримуємо думки, що процес підготовки професіоналів з бальної хореографії повинен: по-перше, функціонувати як багаторівнева структура, яка спрямована на розвиток професійно-важливих якостей кожного здобувача освіти; по-друге, викладач з бальної хореографії при підготовці студентів має застосовувати сучасні інноваційні методи та підходи; по-третє, це особистісні та психологічні якості викладача: харизматичність, артистичність, комунікативність, творчість. Адже саме у творчої особистості відбувається процес народження нового, створюються нові думки, почуття, образи, які стають безпосередніми регуляторами творчих дій. Хоча потрібно зазначити, що головною метою творчості викладача-хореографа є перш за все розвиток особистості. Риси творчої особистості найбільш ефективно формуються в процесі творчої діяльності, від якої залежить активність, самостійність людини, розвиток її фантазій, уяви, потреба пошуку нової інформації, фактів. Утім, для вирішення численних типових і нестандартних завдань викладач формує свою діяльність відповідно до загальних складових пошуку: аналізує педагогічну ситуацію, проєктує бажаний результат на основі вивченого матеріалу, обирає доцільні засоби його одержання та форми контролю, оцінює рівень теоретичних знань та практичних умінь, формулює нові завдання.